

HOLGER DRACHMANN'S

VISER.

FØRSTE SAMLING.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.
WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

1896

HOLGER

DRACHMANN'S

VISER.

INDHOLD.

Nr.	Pag.	Nr.	Pag.
1. Menuetto.....	3.	15. Hvor stædes nu min Gertrud!.....	30.
2. Snedkersvendens Vise	4.	16. Min Vin min Kaarde og min Elskerinde!	32.
3. Fiskeren synger	6.	17. Hyp, alle mine Hest'!.....	34.
4. De sønderjydske Piger	8.	18. En lille Kukuk	36.
5. Pytthøn	10.	19. Bourgogne	38.
6. Landsknægtvise	11.	20. Livsglæde	40.
7. Den Spillemand snapped Fiolen fra Væg	14.	21. O Morten, Morten Luther!	42.
8. Grovsmedens Sang	16.	22. Da jeg var ung!	44.
9. Sømandsvise.....	18.	23. Sangen om Vinen	46.
10. Humlebien	20.	24. Jeg vilde fare til Morieland.	48.
11. Alting forgaar om et Øjeblik	22.	25. Jeg blæser ad det Hele!...	50.
12. Kattevise	24.	26 a/b. Gaa paa Landevejen ud — saa ihjæl!.....	53.
13. Jeg ønskede mig tilbage....	26.		
14. Valborgs-Sangen	28.		

FORLÆGGERENS EIENDOM FOR ALLE LANDE.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.

WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

Den Spillemand snapped Fiolen fra Væg.

(Sextus Miskow.)

Con moto.

Nr. 7.

mf *f* 1. Den Spillemand snapped Fi-
Bondemand fingred sig
Bondekns slog sig
gik da Dansen, den

o - len fra Væg, og gik til den grønne Skov, og gik til den grøn - ne Skov. Hej!
o - ver sit Skjæg, og saa mod den grønne Skov, og saa mod den grøn - ne Skov, saa
ned ad sin Læg og gik i den grønne Skov, og gik i den grøn - ne Skov, I
var ej trægud - i den grønne Skov, ja ud - i den grøn - ne Skov; der

P
Pi - ger smaa, en Dans skal I faa, den Gam - le hangav jo Forlov. En
lunt han lo; nu ja min Tro, saa faar jeg vel gi'e jer Forlov. Men
Pi - ger kær vi dan - ser med jer, den Gam - le hangav jo Forlov. Vi
stod et Spor i den blø - de Jord, hvor Fød - der - ne tog sig Forlov. Og

fej - en - de Dans med Per el - ler Hans, saa godt somdet kan falde. Jeg
lad ik - ke Peer jer kom - me for nær, lad Hans jer ik - ke bestjæle; et
svin - ger jer ret, som var I saa let som Dun og Spindel for Resten, saa
Skum - rin - gen kom, og Plad - sen stod tom, det hviskede og lo mellem Løvet; da

rit.

spil-ler for Een, jeg spil-ler for To, jeg spil-ler for Hver og Al - le.
 Kys el-ler to det la - der jeg gaa, men brug jer Forstandvedde De - le.
 gaa vi i Sko-ven to og to og snakker om Lys-ninghos Præ - sten.
 Mor - ge-nengry - ed, saa gik der To, men da varden E - ne be - drø - vet.

Tempo di Valse.

Bind dit Skørt og flet dit Haar, læg an dit Ho - ved -
 Bind dit Skørt og flet dit Haar, læg an dit Ho - ved -
 Bind dit Skørt og flet dit Haar, læg an dit Ho - ved -
 Bind dit Skørt og flet dit Haar, læg an dit Ho - ved -

klæ - de, i Præ - ste - væn - get Dan - sen gaar med Fryd og me - gen
 klæ - de, i Præ - ste - væn - get Dan - sen gaar med Fryd og me - gen
 klæ - de, i Præ - ste - væn - get Dan - sen gaar med Fryd og me - gen
 klæ - de, i Præ - ste - væn - get Dan - sen gaar med Fryd og me - gen

mf

Glæ - de. 2. Den
 Glæ - de. 3. Den
 Glæ - de. 4. Saa
 Glæ - de.

Sømandsvise.

(August Etlinger.)

Glad og munter.

Nr. 9.

mf

1. Nu	fløj - ter Bri - sen	som en Fugl, et	Spil - le - værk med
2. Vi	kan ej ta - ge	Skø - ven med, hvor	Dros - sel slaar og
3. Jeg	véd der sid - der	un - der Ø, med	pæ - ne, hvi - de
4. Tids -	nok der kom - me	kan den Stund, hvor	ne - den om vi

Tril - ler, og	tit - ter frem og	le - ger Skjul og	snur - rer som et
Fin - ker, men	Skø - ven er et	far - ligt Sted, dens	Fug - le vol - de
Hæn - der og	Smil og sligt en	dej - lig Mø, men	lad mig som en
sej - ler, og	læg - ges un - der	Sku - dens Bund; vi	vil dog ik - ke

Sang - værksHjul, mens	Sø - en Bas - sen	spil - ler. Et	saa - dant li - det
tidt For - træd, Far	vel vi der - for	vin - ker. Far - vel,	Du Skov med
Sin - ke dø, om	ej det Spil - jeg	ken - der! Et	saa - dant li - det
gaa paa Grund i	landsom Hun - de	støj - ler. Far - vel	der - for, hver

rit. *p* *a tempo*

Spil - le - værk - hej	Gut - ter mærk mit	Ord, - er	Sø - mands bed - ste
Sang og Klang - hej	Gut - ter mærk mit	Ord, - en	Sø - mandssang fra
Spil - le - værk - hej	Gut - ter mærk mit	Ord, - er	godt nok for en
Pi - ge - lil - hej	Gut - ter mærk mit	Ord, - skal	Far - ten en - de

ff *rit.* *a tempo* *f*

Tids - for - driv, som han kan ha' om - bord, er Sø - mands bed - ste
 Le - ve - ren, den luf - ter ud om - bord, en Sø - mandssang fra
 Dag i - land, men ik - ke med om - bord, er god nok for en
 med For - lis, saa dør vi helst om - bord, skal Far - ten en - de

rit. Tids - for - driv, som han kan ha' om - bord.
 Le - ve - ren, den luf - ter ud om - bord.
 Dag i - land, men ik - ke med om - bord.
 med For - lis, saa dør vi helst om - bord.
Allegro.
ff

Livsglæde.

(Charles Kjerulf.)

Med Energi og Festivitas.

Nr. 20.

1. Lad dem for - kla - re, at Li - vet er
2. Se til Vor - her - re, han ken - der sit
3. Er Du et Skal - dyr, for - knyttet og

sygt — godt! vi er al - le i Skal - len lidt
Kram - Lys! og saa blev der Lys o - ver
stum, — godt, den - ne Skal har en e - gen De -

skø - re; lad dem be vi - se, det skøn - ne er stygt — nej,
Lan - det; Vin - dru - er funk - led langs Bjær - ge - nes Kam —
vi - se; saa - dan en Ø - sters er slet ik - ke dum — den

Gu' om jeg gi - der hø - re! Lad dem kun præ - ke om
Vi - nen, som al - drig blev Van - det! Ja, han er Me - ster, den
la'er sig vir - ke - lig spi - sel! Er Du ma - ro - de og

Spø - gen af Kø - det, sid - de med fol - de - de Hæn - der i Skø - det,
Gam - le af Da - ge, ken - der de Far - ver præ - cis, han skal ta - ge,
vil re - sig - ne - re: se Dig om - kring - naa, hvad vil Du saa me - re?

sø - be af The - pot - ten The - van - det... Skaal! Skaal! Skaal! Skaal!
 ma - ler det lif - lig - ste „Stil - le - ben“.. Skaal! Skaal! Skaal! Skaal!
 Kvin - der, Cham - pag - ne og Kar - ne - val... Skaal! Skaal! Skaal! Skaal!

molto cresc.

Skaal! Skaal! Skaal!
 Skaal! Skaal! Skaal!
 Skaal! Skaal! Skaal!

ff *ten.* *ten.*

Glæd Dig, glæd Dig ved Li - vet! Livs - glæ - den er Li - vets Maal!
 Ø - sters! kom blot med Ø - sters! Skum! Skum det er Glæ - dens Maal!
 Glæd Dig, glæd Dig ved Li - vet! Livs - glæ - den er Li - vets Maal!

Glæd Dig, glæd Dig ved Li - vet, Glæ - den det er dog
 Ø - sters! Hej! fle - re Ø - sters! Ø - sters og Skum er
 Glæd Dig, glæd Dig ved Li - vet, Glæ - den det er dog

1. 2. 3.

Li - vets Maal!
 Glæ - dens Maal!
 Li - vets Maal!

O Morten, Morten Luther!

(Charles Kjerulf.)

Andante, poco patetico.

Nr. 21.

1. O
2. O
3. Ja,

subito Allegretto e giocoso.

Mor - ten, Mor-ten Lu - ther, som løb fra Klosters Kut - ter og
Mor - ten, Mor-ten Lu - ther, som med Dig din Læ - re slut - ter! Din
Mor - ten, Mor-ten Lu - ther, der fin-des end - nu Kut - ter, der

tog en Non-ne i din Seng og fik med hen-de Tøs og Dreng men
Ef-ter-føl-ger gaar i Seng med Fru-en, hel - lig, hvas og stræng og
fin-des og-saa Tøs og Dreng, som gær-ne del - te Bord og Seng, men

ik - ke man - ge Pen - ge! Det
helst med Fru - ens Pen - ge; og
mang-ler der - til Pen - ge. De

a tempo

Klo - ster hav - de spæ - get Dig, men si - den - hen Du kvæ - ged Dig i
Kir - ken, den har a - vet ham og Ris til Ba - gen la - vet ham: i
Kut - te - mænd vil spæ - ge dem i Ste - det for at kvæ - ge dem; og

p

Sen-gen med din Non-ne - lil, i Kir-ken med din Hus-po-stil, ved
 Sen-gen har han li - den Fryd, ved Bor-det præ-ker han om Dyd og
 med den svære Hus-po-stil de næg-ter Dreng og Pi-ge-lil at

cresc.

Bor-det med din Gry-de - lil og drak en Fla-ske Vin der-til og
 blir Mis-sio-nens Kir-ke-ryd, men li-ge-godt vi slaar til Lyd paa
 var-me sig ved A-mors Ild; saa sva-rer de: gør hvad I vil, men

rit. ad lib. *Poco lento e patetico.*

sang til Lu-thens Stræn - ge: Wer nicht liebt Wein,
 Lu - thers gam-le Stræn - ge: Wer nicht liebt Wein,
 vi slaar Lu - thers Stræn - ge: Wer nicht liebt Wein,

Weib und Ge - sang, der bleibt ein Narr sein Le - ben
 Weib und Ge - sang, der bleibt ein Narr sein Le - ben
 Weib und Ge - sang, der bleibt ein Narr sein Le - ben

f *rit.*

lang! Der bleibt ein Narr sein Le - ben lang!
 lang! Der bleibt ein Narr sein Le - ben lang!
 lang! Der bleibt ein Narr sein Le - ben lang!

2. Hører jeg, ja hører jeg, hvor Pilene staar,
 Lyden af et Fodtrin mellem Løvet,
 la, la la o. s. v.
 og ved jeg knap, hvorfor jeg var bedrøvet.
 I mit Hoved er det, som tusind Klokker slaar,
 til mit Hjerte er af Fryd bedrøvet,
 la la la o. s. v.
 mit Hjerte er af Fryd bedrøvet.

Alfred Ipsen.

36. Se det summer af Sol over Engen.

(Maj-Visen af „Brav Karl.“)

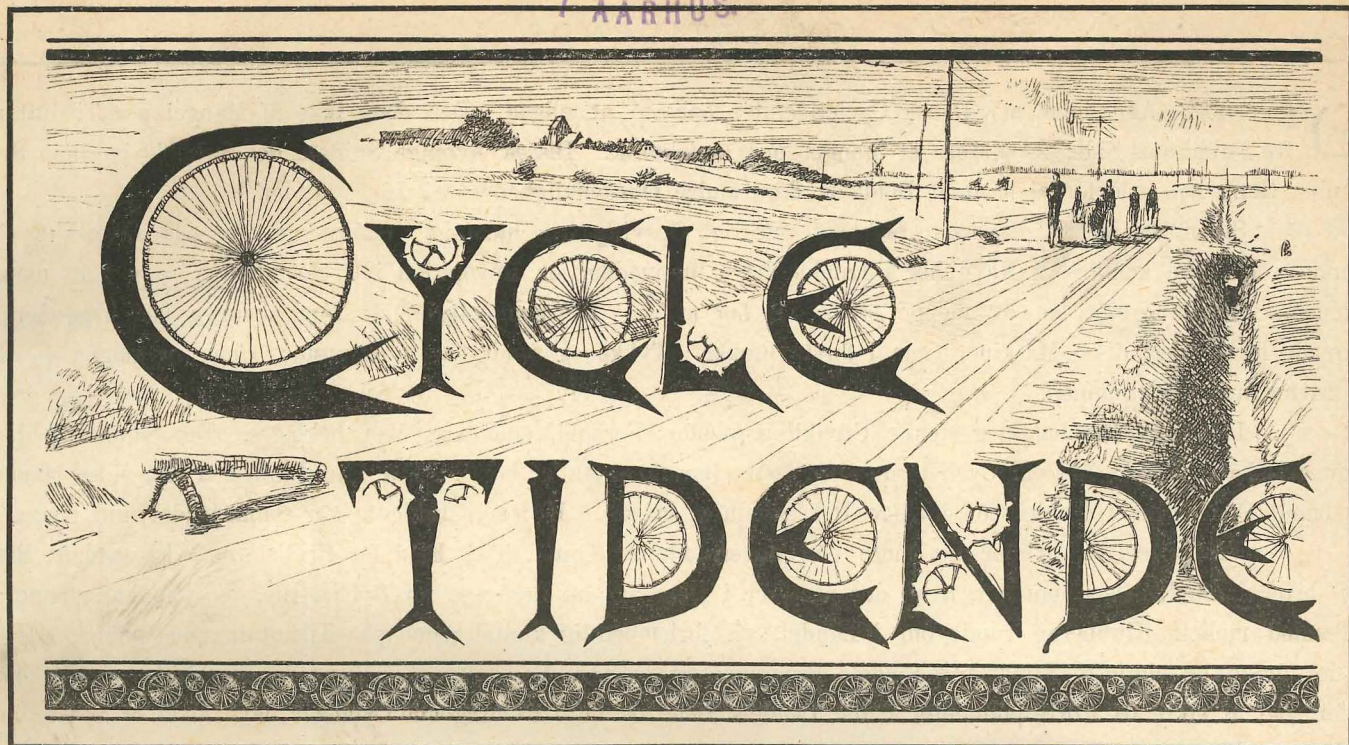
Allegro moderato.

1. Se det sum-mer af Sol o-ver En-gen, Honning-bi-en vil fyl-de sin
 Kury, og der pus-les ved Bor-det og Sen-gen af den fat-tig-ste Si-sken og
 Spurv: og der jub-les he-le Da-gen, men mod Kvæl-den bli'r al-ting saa
 tyst,- Vaa-ren syn-ger sin Sang, det er Sa-gen, og mit Hjer-te bli'r Voks i mit Bryst.

The musical score consists of four systems of piano accompaniment. Each system has a treble and bass clef staff. The key signature is two sharps (D major). The tempo is marked 'Allegro moderato'. The lyrics are written below the treble staff of each system.

2. Der er Sølvklang i Maj-Bækkens Vove,
 gyldent Skær gennem Aftenen lang,
 hver en Grøft bliver blomstrende Skove
 langs den kornrige bølgende Vang:
 disse Bølger, o, de stiger
 med min Sjæl over Solskyens Rand-
 rundt i Verden er dejlige Riger,
 ingen Vaar som en Maj i vort Land.

Holger Drachmann.

❧ Officielt Organ for „Dansk Bicycle Club“ og „Trækfuglene“ ❧

PRØVENUMER

Lørdagen den 1ste Marts

1890

Cycle-Sang.

Frem paa det rullende Hjul
 højt over Støvet og stik gennem Regnen og Blæsten:
 haardeligt spæge sit Sul,
 aldrig for Byger i Skjul,
 ride for Æren og kappes om Prisen med »Hesten«!
 Hesten er staalsat og Rytteren med;
 Plads for Cyclisten! han ruller afsted.

Ser I den farende Svend!
 komme han gør for i Nuet igen at forsvinde;
 Knæleddet krummes i Spænd,
 fast er hans Blik og hans Lænd;
 Plads for hans Ganger og Plads for hans Ledsagerinde!
 To-Hjul og Tre-Hjul og Holdt ved en Kro:
 Verden har neppe nok Rum for de To.

Ud i den vigende Dag:
 Fart henad Veje og Løb langs de flygtende Lunde.
 Vale til Vrovlet dér bag!
 Frihed selvfølgelig Sag!
 Styret i Haanden og Smil til de bjæffende Hunde!
 Forlæns og fremad saa meget man vil;
 baglæns — det kender Cyclisten ej til!

Leve den rullende Lyst!
 Halvmilepæle blir snart til Stakitværkets Spidser.
 O, hvilken Luft i mit Bryst,
 hør hvilken Klang i min Røst,
 naar jeg med Klokken slaar Klemt ad en Kvie, som »bisser«!
 Bøller kan true med Stok og med Sten;
 væk er Cyclisten — i Kraft af sit Ben!

Snever er snart denne Jord,
 flyve gør Tiden, og Dampen har laant den sin Vinge.
 Itogets Fart er vel stor,
 men det maa følge sit Spor:
 Cyclens Behersker ej la'er sig af Jærnvejen tvinge.
 Hesten er staalsat og Rytteren med;
 Plads for Cyclisten! han ruller afsted!

Holger Drachmann.

For den smukke Sang, som findes ovenfor, bringe vi paa Cyclisternes Vegne Hr. Holger Drachmann vor varmeste Tak
 Vi ville ønske, at Sangen vil blive sunget overalt, hvor Cyclister mødes i festligt Lag. I næste Nummer haabe vi at kunne bringe vore
 Læsere en Melodi til Sangen af en af vore første Komponister.

For Tegningen til »Cycletidende«s første Side bringe vi Maleren Hans Nic. Hansen vor bedste Tak. Vi haabe, at Indholdet altid maa blive den værdig.

Red.

D 204

1000
25

1947-48: 366.

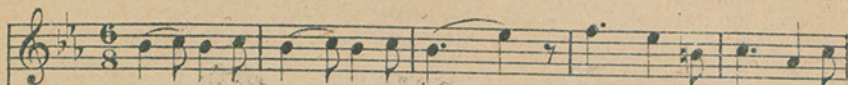
Em. Jørgensen & Olsens Bih. Etabl.

CYKLE - SANG.

Allegro vivace.

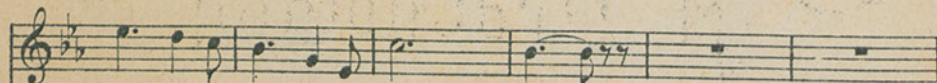
Fr. Rung.

Sang.

1. Frempaadet rul - len - de Hjul,	højt o - ver Stø - vet og
2. Ser I den fa - ren - de Svend!	kom - me han gør for i
3. Ud i den vi - gen - de Dag:	Fart hen - ad Vej - e og
4. Le - ve den rul - len - de Lyst!	Halv - mi - le - på - le blir
5. Sne - ver er snart den - ne Jord,	fly - ve gør Ti - den, og

Piano.

1. stik gennem Reg - nen og Blæs -	- ten:
2. Nu - et i - gen at for - svin -	- de;
3. Løb langs de flyg - ten - de Lun -	- de.
4. snart til Sta - kit - værkets Spid -	- ser.
5. Dam - pen har laant den sin Vin -	- ge.

1. haar - de - ligt spe - ge sit Sul,	al - drig for By - ger i Skjul
2. Knæ - led - det krum - mes i Spænd,	fast er hans Blik og hans Lænd;
3. Va - le til Vrov - let der bag!	Fri - hed selv - føl - ge - lig Sag!
4. O hvilken Luft i mit Bryst,	hør hvil - ken Klang i min Røst
5. Il - to - gets Fart er vel stor,	men det maa føl - ge sit Spor:

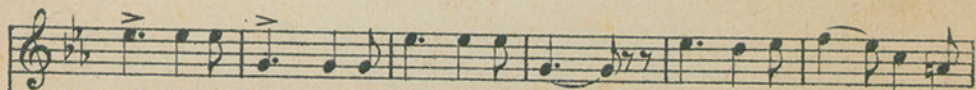

Vodestik af C. Stange, København.

1. ri - de for Æ - ren og kap - pes om Pri - sen med „Hes - ten!“
2. Plads for hans Gan - ger og Plads for hans Led - sa - ge - rin - del
3. Sty - ret i Haan - den og Smil til de hjæffende Hun - del
4. naar jeg med Klok - ken slaar Klemt ad en Kvi - e, som „bis - ser!“
5. Cyk - lens Be - her - sker og læer sig af Jærn - vejen tvin - ge.

1. Hes - ten er staa - sat og Ryt - te - ren med; Plads for Cy - klis - ten! han
2. To - Hjul og Tre - Hjul og Holdt ved en Kro: Ver - den har næp - pe nok
3. For - læns og frem - ad saa me - get man vil; bag - læns - det ken - der Cy -
4. Bøl - ler kan tru - e med Stok og med Sten: væk er Cy - klis - ten i
5. Hes - ten er staa - sat og Ryt - te - ren med; Plads for Cy - klis - ten! han

1. rul - ler af - sted. _____
2. Rum for de To. _____
3. klis - tenej til. _____
4. Kraft af sit Ben! _____
5. rul - ler af - sted. _____

(Holger Drachmann.)

Fra bogen:

Jørgen Beyerholm: Dansk Bicycle Clubs Historie.

Strejflys over dansk cyklesport 1881-1941. Kbh., 1941.

Side. I 1892 beklagede Bestyrelsen i sin Aarsberetning, at Medlemmerne syntes at foretrække private Cykleudflugter fremfor de af Clubben tilrettelagte Ture, og samme Aar indstilledes Klubturene fuldstændigt. I Begyndelsen bestræbte Bestyrelsen sig for at afstive Klublivet, selv om Driften af Ordrupbanen tog næsten hele Interessen fangen. I Vinteren 1890—91 indrettedes efter engelsk Mønster *Ripley* paa „Constantia“. Det blev et Samlingssted hver Søndag for Cyclister, hvad enten de var Medlemmer af D. B. C. eller ej, og der samledes ofte op til 200 Cyclister derude. Hen paa Foråret flyttedes Ripley til Holte. Ripley var en god Idé, som hurtigt slog an over hele Landet. Bestyrelsen søgte ogsaa at holde Medlemmerne sammen Vinteren igennem ved at afholde Aftenunderholdninger med Dans, og i Vinteren 1890—91 var der ofte kunstnerisk Assistance ved Forfattere som Herman Bang, Aage Foss, Sophus Schandorf og Johannes Marer.

— — —

Denne Cyklesportens Tilknytning til Kunstens Verden medførte, at Digteren *Holger Drachmann* begejstret skrev en „Cycle-Sang“, som han lod offentliggøre i „Cycle Tidende“ for 1. Marts 1890.

Den gengives her:

Frem paa det rullende Hjul
højt over Støvet og stik gennem Regnen og Blæsten:
haardeligt spæge sit Sul,
aldrig for Byger i Skjul,
ride for Æren og kappes om Prisen med „Hesten“!
Hesten er staalsat og Rytteren med;
Plads for Cyclisten! Han ruller afsted.

Ser I den farende Svend!
komme han gør for i Nuet igen at forsvinde;
Knæleddet krummes i Spænd,
fast er hans Blik og hans Lænd;
Plads for hans Ganger og Plads for hans Ledsagerinde!
To-Hjul og Tre-Hjul og Holdt ved en Kro:
Verden har neppe nok Rum for de To.

Ud i den vigende Dag;
Fart henad Veje og Løb langs de flygtende Lunde.
Vale til Vrøvlet dér bag!
Frihed selvfølgelig Sag!
Styret i Haanden og Smil til de bjæffende Hunde!
Forlæns og fremad saa meget man vil;
baglæns — det kender Cyclisten ej til!

Leve den rullende Lyst!
Halvmilepæle bli'r snart til Stakitværkets Spidser.
O, hvilken Luft i mit Bryst,
hør hvilken Klang i min Røst,
naar jeg med Klokken slaar Klemt ad en Kvie, som „bisser“!
Bøller kan true med Stok og med Sten;
væk er Cyclisten — i Kraft af sit Ben!

Snever er snart denne Jord,
flyve gør Tiden, og Dampen har laant den sin Vinge.
Iltogets Fart er vel stor,
men det maa følge sit Spor:
Cyclens Behersker ej la'er sig ad Jærnvejen tvinge.
Hesten er staatsat, og Rytteren med;
Plads for Cyclisten! Han ruller afsted!

I Vinteren 1890—91 dyrkede D. B. C. flittigt Kunst- og Kva-drilleridt. Man havde dertil lejet den store Sal paa „Vodroflund“, hvor man trænede paa Kraft til mulige Opvisninger. De kom ogsaa. Den 22. Marts 1891 afholdt D. B. C. for anden Gang sin *Præsentation* i Cirkus, og denne Gang var der komplet udsolgt. Dommen hos Presse og Publikum var samstemmig: Succes!

I den høje Kvadrille assisterede: *Even Neuhaus* (Fører), *O. Bendix*, *Hj. Aae*, *Knud Nissen* (en Søn af Overretsprokurator Nissen), *J. Groot* og *P. Hummelgaard*. I den lave Kvadrille: *C. S. Groth* (Fører), *J. Nathansen*, *C. Pens*, *E. Andersen*, *O. Petersen* og *M. Hertz*. Endvidere optraadte i Kunstløb, Jeu de Cocarde, sammensatte Øvelser og Monocycleridt *Even Neuhaus*, *O. Bendix*, *Knud Nissen*, *Peter Schannong* og *J. Groot*.

D. B. C. benyttede enhver Mulighed for gennem Propaganda for Cyklismen at vinde det store Publikum. I Tiden 15.—22. Marts